

KAPELL MED

Peter Hedlund

Nej, visst har Norrtälje Elitkapell hållit igång genom åren. Men det har varit långt mellan framträdandena.

I lördags var det i varje fall dags igen. Den här gången på Lindströms i Norrtälje. Den tillfälliga scenen, en spånskiva mellan några brödbackar, gungade och publiken jublade när kapellet spelade upp.

BLANDNING

Och visst lät det väl ungefär som vanligt. Repertoaren en blandning av svensk traditionell folkmusik och diverse populära "örhängen": Allt från Vigelsjö gånglåt till Spanish eys. En riktig Elitkapell-blandning.

Men lite förändrad har ändå repertoaren blivit, lite bredare.

– Det går inte att gå ut till pub-publiken och bara spela folkmusik, konstaterar Mats Andersson. Den nya musiken är musik som vi förut bara spelat vid repetitionerna, alltså mera på skoj.

STORSATSNING

Så därför började kapellet med en "gånglåt" från USA, American patrol och fortsatte med Rialajazzen. – Vi har satsat mycket på det här framträdandet, berättar Mats. Och det har blivit en nytändning för oss. Vi märker att vi har kapacitet.

– Under många år har vi klarat oss på gammal rutin. Och så blev det väl till slut lite trist att spela.

Orkestern vet ännu inte så mycket om framtida spelningar. Bara ett framträdande finns inbokad och det är i Norge. Kontakten som ledde fram till det engagemanget togs på en av sommaren spelmansstämmor. Stämmorna är för övrigt fortfarande

en av medlemmarnas viktigaste inspirationskällor.

TRÅNGT

– Men folkmusiken sitter trångt idag, åtminstone om man ser till den uppmärksamhet vi får i massmedia, förklarar Mats. Numera är det oftast fler spelmän än åskådare på spelmansstämmorna.

– Däremot är det ungefär lika många som spelar folkmusik nu jämfört med för några år sedan. Och kurserna för utövarna är minst lika populära.

– Folkmusikrörelsen har blivit en guerillarörelse!

BEHOV

Att intresset fortfarande finns för att spela den här typen av musik, beror, menar Mats, på att det finns behov att delta aktivt. Han jämför med engagemanget för körsång i Sverige. Människor vill kunna utöva musik, även om de inte är proffs.

Mats är förvånad över att Elitkapellets musik trots allt spelas ganska ofta i radio. Men han tror väl inte att hallamännens kunskap om folkmusiken har förbättrats. För några år sedan hände nämligen följande när en av kapellets låtar påannonserades:

"Nu ska vi spela en låt från Ceylon", sa hallårösten.

Att detta inte var helt korrekt, fick påannonseraren klart för sig efter en stund och kom några skivor senare tillbaka med ett beriktigande:

"Vi ska be att få göra en liten rättelse, med anledning av den melodi som Norrtälje Elitkapell spelade för en stund sedan. Det heter inte Ceylon längre, utan Sri Lanka."

Det var bara det att låten kapellet spelat var efter den uppländske spelmannen Ceylon Wallin...

TUFFT

Det är alltså en tuff marknad som Norrtälje Elitkapell nu ger sig ut på. Men för medlemmarna lär det väl aldrig bli fråga om att turnera på heltid. Alla har sina gamla jobb kvar, och dem har man för övrigt behållit ända sedan orkestern startade 1974.

Om lite drygt ett år kan fyra av medlemmarna fira 15-års-jubileum: Mats Andersson, Tomas Adebörn, Sven Fredriksson och Per-Owe Gladh. Peter Hedlund och Sten Blomström (som inte var med vid konserten i Norrtälje på grund av sjukdom) kom två år senare.

– Det är verkligen en bragd att vi stått ut med varandra så länge, skämtar Mats.

EGEN VÄG

Då, när kapellet bildades, fanns det flera band som spelade en pop-influerad typ av svensk folkmusik, exempelvis Kebnekaise. Men Norrtälje Elitkapell hade också djupa rötter i den uppländska spelmanstraditionen, där Viksta-Lasse, Ceylon Wallin och Erik Sahlström var förebilderna. Så kapellet gick en delvis annorlunda väg och lyckades förena gammalt och nytt.

Medlemmarnas gedigna och imponerande musikkunnande har inte minskat med åren. För även om de inte spelat tillsammans i Elitkapellet så ofta, så är alla med i mer eller mindre fasta konstellationer med andra musiker.

Nu kommer vi alltså att få se och höra Elitkapellet lite oftare i framtiden. Och orkestern hoppas också att så småningom få göra ytterligare en LP-skiva. Det skulle i så fall bli den femte i ordningen.

LENNART GUSTAFSSON,

text

ROINE KARLSSON,

foto

Sven Fredriksson